

Bohlins grabbar tog hem Arbetets vandringspris

DRÖMMÅL RÄCKTE INTE

— Av Roger Gottfridsson —

Örgryte vann — inte oväntat — årets Pojkligscup. 2—1 mot Västra Frölunda 1 finalen. Västra Frölunda ledde med 1—0 i paus, är siffror som inte gör lagen orättvisa. Örgryte var det bättre laget, med speciell betoning på LAG. Spelade lugnt och metodiskt, förvgrade sig inte ens när Västra Frölunda tog ledningen. Andra halvlekens inledning blev också rena önskestarten för Örgryte. Efter bara 20 sekunder spelades kvitteringsmålet in.

Segern betydde att Bengt Bohlins grabbar tog hem vandringspriset för alltid. ÖIS har vunnit cupen två gånger förut, senast 1966.

Den utvecklingen hade inte Västra Frölunda väntat sig. Laget hade hand om initiativet fram till det ledningsmål som Pelle Granlund från långt håll med all tänkbar precision och kraft slog upp i örgrytemålvaktens högra kryss efter tretton minuters spel.

Efter det målet var matchen ör-

grytes. Enstaka attacker av hög klass iscensatta av västra frölundacentern Bengt Johansson kunde inte döja att det var Örgryte som hade det jämnaste laget.

Länge, hela första halvleken, såg Örgrytes initiativ ut att vara utan värde. Dels höll västra frölundaförsvaret med Christer Tenggren som den bästa tätt framför målet — dels gjorde den röd-blå kedjan ett blekt intryck. Det var klen med skottskickligheten, attackerarna andades också alltför stor omständighet för att kunna resultera.

● Otur i förväg

Örgryte hade också drabbats av otur före matchen. Efter samlingen på fredagskvällen körde lagets genomgående bästa anfalls spelare Gert Agren av vägen med sin me. Han tillbringade lördagen på Mälndals lasarett istället för på Ullevi.

Rödtröjorna har turneringen igenom gjort ett gediget intryck. Effektiviteten har det varit sämst bestämt med.

Fram som matchvinnare Kiev Kristler Johansson, anonym i första akten, efter pausen bensins i särklass dominerande spelare.

Han avslöjade bra balans och om-döme när han prickade in 1—1. Var steget före tvekan motståndarmålvakten Tommy Lindblom, ett steg som han utnyttjade till att spela bollen i ett tomt mål.

Åtta minuter inne i halvleken åköt han ett hårt markskott från trakten av straffområdesgränsen. Tommy

Lindblom hann inte ned, såg bollen för sent.

● Pappas pojkar

För ungefär tjugo år sedan hette två av Örgrytes mest framträdande spelare Lars-Hugo Olsson (back) och Stig Björklund (ytterhalvback).

Matchens genomgående bästa insats hos Örgryte svarade Lars-Göran Olsson, vänsterhalv och lagkapten för, han är son till Lars-Hugo. En av de mera framträdande när upprykningen väl kom var Jan Björklund — Stigs son.

Centerhalven Claes Östlund och hb Jan-Olof Johnson var andra bra örgrytespelare. Jan-Olof Johnsons precis rätt typ för att bli en modern back — ettrig, hollsäker och alltid bra placerad.

● Brister fanns

Västra Frölunda var själva vållande till andra periodens olyckliga inledning. En misslyckad klackspark i mittfältet var det som gav Örgryte möjligheten starta den snabba molattack som direkt ledde till 1—1.

Efter Örgrytes ledningsmål resignerade Västra Frölunda. Örgryte fick behålla bollen och samtidigt försvann rytmerna för motståndarna. Bristerna i Västra Frölunda var för uppenbara, Örgryte utnyttjade också dessa på ett utmärkt sätt.

Ingvar Sikborn bör nämnas i anslutning till försvaret också Pelle Granlund — meniskopererad i mitten av september men redan stark igen.

Örgrytes matchhjärte Krister Johansson håller glatt upp två fingrar (= två mål!) och lika glad är örgrytefotbollens bas Bengt Bohlins.

Västra Frölundas bästa chans till kvitteringen hade Bengt Johansson två minuter före slutet. Han kom igenom försvaret men tvingades ut till vänster varifrån hans skott bara blev en halvträff. Örgrytemålvakten hade ingen svårighet klara.

● Föredömligt

Båda lagen ville vinna — förberedelserna var som före vilken all-svensk match som helst.

Andä blev matchen helt jäv. Kvallificerade ojustheter och protester mot domslutet förekom inte alls i matchen — spelarna delar åren med resp lagledning för detta flotta uppträdande.

Därför inte minsta tvekel om att det var två värtiga lag som gjorde

upp i slutspelet. Skulle förvåna om inte flera av spelarna kommer att återfinnas i betydligt större sammanhang om några år. Tragiakt vore verkligen om den ledarstaben alla är så medvetna om skulle hindra dessa förmågor att få den träning och ledning som är förutsättningen för ytterligare höjd skicklighet.

Göteborgs Fotbollförbund och dess tekniska kommitté (större delen i vart fall) fanns på plats och har följt turneringen lika intresserat hela tiden. Många spelare har hamnat i de "svarta böcker" som är en halv biljett till nästa års läger i Vejle.

Låt mig också uttrycka min glädje över örgryteledningens intresse; deras fotbolledare har funnits kring varje match — sådant inspirerar.

Dessa gav PRIS

Arbetet och Göteborgs Fotbollförbund har kunnat glädja sig åt ett stort intresse för årets Pojkligscup. Inte minst vid pris-ansökanföreläsningen har det märkts att många vill hjälpa till och stödja ungdomsfotbollen. Arrangörerna ber att få tacka för all välvilja.

Följande har ställt pris till förfogande:

ABC-fabrikerna, Adlams Cykel & Sport, Bernardi Konst, Byggnads avd 12, Elektrikerförbundet avd 2, Petm Sport, Festis, GAKO, Göteborgs FCO, Göteborgs Idrottsmagasin, Göteborgs kommunalarbetarens Samorganisation, Göteborgs Sparbank, Konsum Lars Larsson (Idrottsboken) Majornas Sportaffär, Metalls avd 41, Skoglunds Fastighetsbyrå.

Revansch för Runa

Nu kommer "nybyggarområdena" på allvar i Göteborgs fotboll. I går vann Runa IK årets JDM-titel efter finalseger med 4—1 (1—1) mot IFK Göteborg — det var stadsdelen Kortedals första triumf i sådana här sammanhang. En klar sådan, spelmässigt sett inte lika överlägsen men följden av ett säkert försvarsspel — kamratförsvaret däremot gjorde misstag efter misstag.

Runas taktik sedan tre snabba mål i andra halvlekens inledning avgjort förbryllade också motståndarna. Runa fortsatte att spela anfallsfotboll och hade betydligt mer av spelet efter 4—1 än i första halvleken.

När nio sekunder återstod av första halvleken sköt Kamraternas Karl Henrik Dellgård snyggt in 1—1 från vänster in framför IFK-buren 20 meter. Skottfallet fick han efter där Benno Norén mötte direkt på en snygg ränd där tre runaspelare gjordes bort.

Den framgången, som spelmässigt sett var motiverad, gjorde att Kamraterna satsade på offensiven i andra halvlekens inledning. Något som ledde till utbyte — för Runa. Innan en kvart gått ledde Runa med 4—1.

2—1 kom genom Benno Norén, JDM-finalen nästa år är uppenbar. Alla av Runas spelare är juniorer också nästa år, fem av Kamraternas Runaledaren Eive Norén:

— Vi har alltid hållit styvt på att den som är junior skall spela i juniorlaget — A-laget (klass III) får ta sina spelare ur äldre åsgrupper. Gissa om det jublades över revansch bland runaspelarna efteråt. Förklaringen:

● När Runa och IFK Göteborg möttes i juniorklass I i våras, första matchen, vann Kamraterna med 6—1.

Bäst i Runa, som lagmässigt gjorde ett mycket gediget intryck, var centerhalven, Mv Per Låe, chb Ove Forsberg och centern Benno Norén. Den sistnämnda en sextonåring med verkligt målsinne — han har gjort 41 mål i juniorlaget i år.

Runa IK's segrande lag i junior-DM. Stående fr vänster: Hans Olsson, Bo Ljung, Bertil Robberström, Ove Forsberg, Benno Norén, Roy Olsson, Jan Holm, lagl Eies Norén. Knästående fr vänster: Kjell-Ove Andersson, Lars-Göran Nicklasson, Per Lie, Ingemar Selander, Ola Lie.

Orgryte efer finalsegern: DET VAR UNDERBART

— Av Stefan Thylin —

— Det här var underbart, Bengt!

Orgrytes matchvinnare Christer "Titti" Johansson kramade överlycklig om sin lagledare Bengt Bohlin efter 2-1-segern över Västra Frölunda i Arbetsets pojkingscup. Och det är ingen tvekan om att tvåmålskytten "Titti" var den gladaste, trots att både Bengt Bohlin och de övriga i laget strålade av glädje.

Så här efteråt, när ÖIS tagit hem vandringspriset för alltid, vill Bengt Bohlin gärna bekänna en sak:

— Vi har aldrig siktat på något annat än att gå till final! Våra spelare har tränat och spelat betydligt mer än de flesta andra pojklag. Det måste ge resultat.

Imponerande

Den fullträff som Västra Frölundas Pelle Granholm fick in från 30 meter var mållänges mål nummer två för ÖIS under cupen. Målskillnaden är verkligen imponerande: 20-2. Orgryte har använt sig av ca femton spelare under turneringen, men det är inte många av dem som kommer att vara med nästa år. De flesta av årets cupvinnare blir juniorer då.

Skrämselslag

En av ÖIS' mera uppmärksammade spelare i cupen har varit Gert Agren. Gert höll på att ge Bengt Bohlin skrämselslag när han kvällen föregående ringde från — Mölndals laserrett! ÖIS-trubbarna hade samlats i Bertilsons stuga på fredagskvällen för att ladda upp inför matchen och på vägen därifrån körde Gert av vägen med sin moped. Resultat: litet hjärnskakning.

Bengt Bohlin:

— Skönt att det inte var någon fara

med Gert. Det var också roligt att spelet klaffade så bra även utan honom. Han är säkert lika glad som vi för den här segern.

Bengt Bohlin vill främst beteckna cupsegern som en LAGETS triumf, men om några skall framhållas blir det följande: Jan Björklund, Claes Östlund och Lars-Göran Olsson.

Bengt Bohlin tyckte att finalen var en av hans jag absolut bästa matcher under cupen. Men han är ändå beredd att tillägga:

— Jag är mycket överraskad av Västra Frölundas fina spel.

VF:s lagledare Sten-Olof Johansson var också imponerad — av Orgrytes spel.

Klart bäst

— ÖIS var klart bäst, det är inget snack om den saken. Vårt lag är för ihålligt för att kunna slå ett så bra gäng. Men jag är ändå nöjd med vår insats under cupen. Det här var Västra Frölundas största framgång i pojk-lagssammanhang.

Målvakten Tommy Lindblom hade inte någon lyckad dag i finalen. Framför allt borde han tagit det andra målet.

Sten-Olof Johansson:

— Det var synd om Tommy. Han har varit mycket bra tidigare under säsongen, bl a här han tagit fem straffar.

Fast "Titti" har egentligen inte alls varit någon typisk matchvinnare förut.

Bengt Bohlin:

— Han spelade ytter tidigare och gjorde inte särskilt många mål. Men så kom vi underfund med att han skulle göra större nytta i centrum. Och det gjorde han . . .

Bockar vackert gör Rolund Bäckström, ordförande i Göteborgs Fotbollförbund, när han delar ut vandringspriset till Orgrytes lagkapten Lars-Göran Olsson — Lars-Göran också finalens bäste i Orgryte.

Krister Johansson, i mörk tröja, hinner inte fram till bollen som i stället tas om hand av Västra Frölundas målvakt Tommy Lindblom. Vid två andra tillfällen var Krister först — då gjorde han Orgrytes båda mål.

Pojkcupssegrarna 1968

Orgrytes segrande lag i pojkcupen 1968 som också hemförde vandringspriset för alltid. Stående från vänster Rolf Kärevik, Krister Johansson, Urban Persson, Claes Östlund, Reino Hentile, Jan Björklund, Sonny Jonasson. Knästående från vänster Kjell Fredriksson, Göran Arfvidsson, Bengt Bohlin, Lars-Göran Olsson, Jan-Olof Johansson, Thomas Regestam.